

Tidsrum, da derfor bliver udfreget for Prophet. Iøvrigt troer jeg, at der er en lille Misforstaaelse i den ærede Rigsdagsmands Referat af Finantsministerens Brev. Jeg har ikke i Finantsministerens Brev kunnet finde, at denne har ytret nogen Frygt for, at paa det Tidspunkt, hvor Garantien for disse Actier hører op, Prisen skulde staae under 90. Det, som han omtaler, er kun Prisen 1864. Den ærede Rigsdagsmand opstillede med Hensyn til Tabet paa Capitalen, at det kunde enten beregnes efter den paalydende Sum eller efter Indkjøbsprisen. Det undrer mig, at et saa skarpsindigt Menneſte som den ærede Rigsdagsmand ikke nævnte to andre Ting, nemlig som tredie Tilfælde Magelæg med Papirer efter den momentane Markedspris, hvilket jeg troer er en Tanke, som de fleste Medlemmer, der samstemme med den ærede Rigsdagsmand, vilde finde, ligger temmelig nær og fuldkommen saa nær som noget af de andre Tilfælde. Det fjerde Tilfælde, som der er god Anledning til at tænke paa, er det, at der ikke bliver noget Magelæg, fordi de to Ministre, som da maatte være Ministre, ikke kunne blive enige. Den ærede Rigsdagsmand fremhævede Lovens af 4de Marts 1857 og den paafølgende Continuationslov, som om den var ønsket af Regjeringen; men det troer jeg ikke. Ministeriet kunde meget godt hjælpe sig baade den ene og den anden Gang uden de Love; men det var Rigsdagens Duffe, som blev imødeføkket ved disse Love. Naar endelig den ærede Rigsdagsmand fandt, at det var en kummerlig Tilstand, vi levede i, og dette blev tiltraadt af Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 6te Valgkreds, fordi vi ikke kunde faae Pengene fra Monarchiets Finantsminister, saa faaer dette være deres Mening; mig forekommer det at være en langt kummerligere Tilstand at skulle føre i 3 Dage Forhandlinger, i hvilke der idelig tales om, at den forhenværende Minister har overſtredet sin lovhjemlede Competence, og dog bestandig faae afviist enhver Henvisning til det eneste Middel i saadanne Tilfælde, til Tiltale for Rigsretten, som Noget der ikke kan være Tale om. Det kan være, at man i denne Sag, naar der tales om Henvisning til Rigsretten, kan nære en lille Smule begrundet Tvivl,

ikke saaledes som om jeg mener det, thi jeg mener virkelig ikke, at en Rigsret ikke ogsaa skulde kunne dømmen disse Ministre upartist, men det lod sig jo tænke, at der var en Forstilling om, at det ikke saaledes var givet, at man kunde bevise Overtrædelsen; men saa tilstaaer jeg, at jeg finder deri, at det er en meget kummerlig Ting at have gjort en for Bestyrelsen af Kongerigets og Monarchiets Finantsfer saa nærgaaende Indstilling som den, Fleertallet har gjort, naar man ikke er sikkrere paa at have opfattet Sagen rigtig. Den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) omtalte, at vi vare meget rolige Folk, at vi med Rolighed fandt os i mange Ting; ja, det er ganske sikkert, at det ved mange Leiligheder er saa; den, der f. Ex. staaer og siler en Saug, gjør dette ganske rolig, men andre Folk sige ikke om ham, at han er rolig, men han selv hører dog ikke, hvor stærkt Saugen striger, og saaledes vil jeg ogsaa troe, at det gaaer i dette Tilfælde. Jeg troer ikke, at den ærede Rigsdagsmand rigtig opfattede, hvor stærk en Bevægelse saadanne Andragender kunne fremkalde, thi hvis han virkelig gjorde det, hvis han var en Udenforstaaende, saa troer jeg ikke, at han saameget vilde tale om Rolighed. En mærkelig Ytring af ham var den, at han sjælnede imellem at værne om to Ting, at her var Tale om at værne om de Kongeriget tilhørende Indtægter, og der ogsaa kunde være Tale om Ansvar; det nævnedes han, men strax efter blandedes han disse to Ting sammen, saaledes at Ansvar et egentlig talt svandt heelt bort; det er det Mærkelige ved denne Sag, at naar der er Tale om ministerielle Overſtridelser, saa er der intet Menneſte, som har Ryst til at gjøre Ansvar et gjældende. Naar den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) dolede saa meget over, at den fratraadte Indenrigsminister havde drifvet sig til under 2den Novbr. 1859 at underskrive et Forretningsbrev, hvori det 8 Dage gamle Resultat blev meddeelt Vedkommende, saa tilstaaer jeg, at jeg finder det mærkeligt, at han glemte at fremhæve, at Sagen allerede var afgjort den 25de October, men jeg kan tænke mig, at det gjør mere Effect, naar man taler om den 2den November, end naar man taler